

*Đẹp như thật*



HẠ GIAO

*Đẹp*  
như thật

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO



## QUAN NIỆM VỀ CÁI ĐẸP

*N*hân sinh theo sự tiến triển không ngừng trên mọi phương diện, nhận thức cũng theo đó có những chuyển biến. Nhưng, để đánh giá hay đưa ra khái niệm một cách chân thật về các sự vật, hiện tượng là điều rất khó. Đôi khi chúng ta không thể xác định một điều là đúng hay sai vì chúng ta không hiểu hết về nó và cũng vì sự biến dịch là bản chất của các pháp trên đời.

Với cuộc sống ai đó có quá nhiều phiền lo, khổ não, đôi khi đối diện với trần

Hạ Giao

cảnh họ dường như vô cảm. Trái lại, ở trong tâm trạng hứng khởi, tươi vui, con người ta lắm lúc cũng thấy và cảm một cách sai lệch sự thật. Trên góc nhìn khác, mang tính thực tế và rất chung, là tâm tính cũng như nhận thức của chúng sinh khác nhau, nên ý niệm từ nghiệp mà sinh. Rồi ý niệm đó lại tạo tác thành nghiệp mới. Do vậy mà con đường luân hồi xa vời vợi, chúng sinh đi mãi và chưa xác định được chỗ dừng chân.

Sở dĩ chúng ta bị vướng mắc vào dòng sinh tử bất tận là bởi vì với những thân phận khác nhau, ta đã sống và tạo ra những buộc ràng. Ngay cả khi được làm người, ta đã nhìn sai, đánh giá sai, hành xử sai và nhu nhược buông xuôi theo nghiệp.

Khi các quan năng tiếp xúc với trần cảnh, chúng ta thường không chế ngự

*Đẹp như thật*

được những cảm xúc của trạng thái yêu thích, ghét chê, tham muốn hay bất cần... Hơn nữa, vô minh bao phủ lên tâm thức ta, ta vội vã sống, vội vã tìm vui. Ta không hiểu sâu về chân lý ở đời, ta bỏ quên nền tảng để làm người - một con người biết quý trọng sự sống, vì đời sống này là cơ hội để ta tu tập, để ta chuyển hóa những điều bất thiện, đánh bật những chủng tử xấu ác tàng trữ trong tâm thức mình bằng cách sống có ích.

Ta xây nhà trên cát nên khi cơn sóng ồa vào, tất cả sẽ bị cuốn phăng đi. Mọi thứ ngập chìm trong biển khổ, thân ta còn không giữ nổi làm sao ta giữ được những gì bên cạnh ta?

Kẻ dại luôn thích tìm vui, thích có đủ nhưng muốn an nhàn và ước ao hạnh phúc không bỏ mình đi. Điều đó khác gì ta

Hạ Giao

thấy phần nổi, phần trội mà quên đi những cái sâu sắc, quý giá ẩn chứa bên trong. Như hoa trở sum suê, lá non quả ngọt ta dễ thấy, say sưa mê mẩn ngắm nhìn, không khi nào ta biết đến chính gốc rễ mới làm nên sự sống cho loài cây ấy. Để rồi, ta vội vã ra đi. Những thân phận khổ vui khi lên cao, khi xuống thấp, hạnh phúc vẫn phải nhọc nhằn tìm kiếm và khổ cực giữ gìn, nhưng nó rồi cũng chóng vánh đổi thay.

Cuộc chạy đua với nhịp độ phát triển của công nghệ nâng cao nhu cầu con người. Khi không còn đói cơm thiếu áo, chúng ta bắt đầu có thời gian và tâm trạng để cảm nhận mọi điều xung quanh mình. Vẻ đẹp cũng như cái xấu phơi bày, con người ta nhận xét, xếp loại và những cảm thọ xuất hiện. Chúng tác động và làm ảnh



hưởng rất nhiều vào lối sống của nhân loại. Phần lớn khiến con người dễ tạo tác những nguyên nhân cho dòng nghiệp cứ trôi chảy không ngừng.

Sở dĩ ta thấy cái này khác cái kia vì có sự so sánh giữa hai hay nhiều đối tượng. Như cũng một gam màu xanh nhưng ta có xanh nước biển, xanh da trời, xanh lá, xanh dương... Rồi từ một màu xanh đó ta lại chia ra xanh này đậm, còn xanh kia nhạt. Chỉ đơn thuần một sắc màu thôi đã có sự sai khác như thế, thì thử hỏi thế gian này có bao nhiêu thứ để cho chúng ta phân biệt? Do vậy, nên con người cứ trần trở, cứ loay hoay với vạn chuyện ở đời.

Sẽ không đủ thời gian để một con người lột tả hết được những xúc cảm đã hình thành trong suốt mấy mươi năm họ sống. Cuộc sống này, chúng ta đối diện và

Hạ Giao

tiếp ứng quá nhiều âm thanh, nhiều hình ảnh, nhiều con người, nhiều sự kiện... Phía sau đó biết bao nhận thức và cảm xúc có mặt. Ta vì chúng sinh vui, cũng do chúng mà buồn.

Cuộc đời đầy những niềm vui không trọn vẹn và thường thì điều bất an, bất hạnh hay đến bên ta như bóng theo hình nên chúng ta cần lắm những gì tốt đẹp để khóa lấp đi những lúc tuyệt vọng, buồn đau, chán nản. Cái đẹp là một giá trị thẩm mỹ thiết yếu cho mọi con người.

Giả sử rằng trên đời các trần cảnh đều xấu xí, đáng sợ; những âm điệu đều chói tai; người người nói với nhau bằng lời đả đàng cay, thô ác; tâm hồn nhân loại thì vẫn đục, nên họ thường nghĩ xấu, làm xấu và đối xử với nhau tàn tệ, thì ta sẽ thấy hiện cảnh đó bình thường. Chỉ có điều nó

không thể vực ta đứng dậy khi ta khụy ngã. Không tạo nên động lực để ta biết sống tích cực. Không xây dựng được niềm hy vọng và tin tưởng vào những điều tươi đẹp trong lòng người cũng như những điều tốt lành sẽ đến với ta. Hơn hết, nếu hiện hữu của thế gian chỉ như vậy, con người ta sẽ sống tù mù với cái xấu và điều ác, không thấy được những giá trị gì cao quý để rồi thế giới này chìm sâu dần vào sự thấp kém. Nhưng thật may mắn, những hình ảnh trái ngược đã xuất hiện.

Vì cái này đẹp nên ta thấy cái kia không đẹp. Ai chịu khó đi tìm những gì trái chiều với hiện tượng bên ngoài, cũng như nội tâm bên trong và những ai thấy được từng nét đẹp vi tế nơi nhiều hiện tượng, sự vật hay tâm hồn, và những ai không chấp nhận cái xấu, nhưng cũng

Hạ Giao

không chối bỏ, khinh ghét mà họ bày tỏ một thái độ cảm thông. Đó là những mẫu người biết sống với cái đẹp, trân quý cái đẹp. Họ có thể mang đến điều tốt đẹp cho cuộc đời, có thể tự trang nghiêm cho mình và chính người đó có thể trở thành một biểu tượng đẹp giữa thế gian.

Bên cạnh những con người xứng đáng được ngợi khen như thế là rất nhiều người trong số chúng ta sống với thái độ so sánh và phân biệt rồi mơ có cái đẹp, điều hay nhưng đồng thời lại né tránh, khước từ, gièm pha, chỉ trích, chê bai, bỏ mặc cái xấu. Hiện tượng này phổ biến trên mọi khía cạnh của đời sống.

Để bình phẩm, luận bàn hay suy xét cho đúng một sự việc, một câu nói, một hành động hay một con người nào đó đòi hỏi chúng ta phải có trí tuệ để thấu suốt

bản chất của vấn đề và cần phải đặt trong nhiều nguyên nhân, nhiều trường hợp, nhiều đối tượng và ở những thời điểm khác nhau.

Ví dụ, có người cho rằng với màu sơn của ngôi nhà như thế sẽ trang trí các vật dụng bằng tông gụ, đỏ và nâu mới nổi. Ý kiến của người khác lại cho rằng tiếp màu mới tạo ra vẻ sáng sạch và dịu mát, vì vậy nội thất chỉ nên phối các màu xanh hay vàng nhạt. Vậy, với người này sự nổi bật là đẹp, nhưng với người kia thì ngược lại. Và hàng vạn con người sẽ có hàng vạn quan niệm khác nhau.

Vài ba năm trước, khi vừa sắm được cái điện thoại, nhiều người đã xúm xít vây quanh khen đẹp, tân thời và lúc đó nó trở thành tài sản quý giá với người sở hữu. Nhưng công nghệ phát triển không ngừng,

Hạ Giao

chẳng bao lâu sau ta thấy nó lỗi thời, xấu xí, ít chức năng, kém linh hoạt, ta muốn đổi mới. Vậy đó, cùng một con người, một vật thể nhưng ý niệm về cái đẹp bị biến đổi theo thời gian và khi có đối tượng khác để so sánh.

Cũng vậy, chúng ta thấy có những triết thuyết từng chinh phục biết bao tầng lớp con người qua nhiều niên đại, hay nhiều chủ trương, chính sách được thực thi đưa đến hiệu quả nhất định. Nhưng sau một thời gian, có thể dài, có thể ngắn, những học thuyết, những đường lối đó không còn phù hợp nữa. Chúng ta cần sự đổi mới hoặc bổ sung cho tương thích với con người, với đương đại.

Một món trang sức, một phong cảnh hay một con người, nói chung là bất cứ đối tượng nào làm mục tiêu cho chúng ta

*Đẹp như thật*

đánh giá không phải luôn luôn đảm bảo được tính toàn mỹ. Vì có khi ta nói cái đó đẹp nhưng đẹp trên góc nhìn này thôi, còn về khía cạnh khác, với góc độ khác thì vẫn còn chưa được chín chu. Có nghĩa, đôi khi nét đẹp chỉ được công nhận trên một hay vài bề mặt nào đó, và vẫn còn những chỗ kém khuyết khác bên cạnh cái mà ta tạm nhận định là đẹp.

Nói chung, khi thẩm định về giá trị thẩm mỹ của một đối tượng nào đó chúng ta ít khi đưa ra được chỉ tiêu chuẩn xác, bởi vì nó còn tùy thuộc vào nhiều yếu tố.

Có thể người ta thấy tính chất và mức độ đẹp hay xấu qua tình cảm. Như một người mẹ thường cho rằng con mình đẹp hơn con người khác.

Người ta cũng có thể bình phẩm dựa

Hạ Giao

theo sở thích riêng. Ví như thể loại nhạc đó rất hợp gu với bạn, vì thế mà bạn thấy nó hay, hay hơn bất cứ dòng nhạc nào.

Lại có người bình phẩm theo chiều sâu thay vì thấy bề nổi qua cái nhìn trực quan. Ta có ví dụ, một cô gái với dáng vẻ rất xinh, ai gặp cô cũng trầm trồ khen ngợi. Nhưng với con mắt có trí tuệ ta sẽ thấy cô gái này không khác loài hoa có sắc không hương, sẽ mau tàn chóng hoại vì tâm tính của cô keo tham, hung dữ.

Hoặc họ căn cứ theo sự đồng tình của số đông. Một nhóm có mười người, hết tám người có cùng suy nghĩ, ta không muốn bị cô lập, bị tách khỏi cộng đồng nên cũng tán đồng ý kiến tập thể.

Cũng có người đánh giá qua thị hiếu của thời đại. Nghĩa là cái kia thực chất đẹp



hơn nhưng nó cũ kỹ, lỗi thời nên cái đang thuộc một hiện hành mới đẹp trong suy nghĩ của ta.

Một số người quan niệm đẹp hay xấu, đúng hoặc sai theo sự lập luận của pháp lý, của khoa học, của các thước mực chuyên môn... Hoặc tùy thuộc vào cảm tính, vào khả năng hay điều kiện nhận thức mà chúng ta có những nhận xét không mang tính chuẩn mực và khuôn mẫu.

Bất kể thứ gì, nếu đã có hình tướng, thì dấu cho nó xấu, tốt ra sao vẫn sẽ có lúc đi đến hoại diệt. Tuy nhiên, không phải cái gì mất đi cũng vĩnh viễn xóa hết khỏi tâm thức của con người. Cái đẹp hoàn hảo luôn biểu hiện sự sống động và chân thật. Nó để lại dấu ấn dài lâu trong sự nhớ nghĩ sau khi ta đã chiêm ngưỡng nó. Nhưng

Hạ Giao

lắm lúc ta đã bỏ quên những giá trị này  
trong việc đánh giá cái đẹp.



## NHỮNG GIÁ TRỊ THẬT

Với tư chất thông minh và tính cách cần cù, chịu khó, con người đã xây dựng được thế giới hôm nay. Chúng ta đã vượt rất xa thủy tổ của nhân loại, để lại biết bao thành quả tốt đẹp và hữu dụng sau mỗi bước đi. Trái qua không ít những thăng trầm, nhiều trái tim, khối óc, đôi tay đã tích cực, hăng say đóng góp vào cho cuộc đời, để cuộc đời này từng thế hệ tiếp nối nhau, cùng chung tay dựng xây nền văn minh, văn hóa đưa nhân loại lên những tầm vóc mới.

## Hạ Giao

Khởi điểm là thỏa mãn nhu cầu ăn uống - nhu cầu thiết yếu để bảo tồn sự sống. Không dừng lại ở mức độ đó, khi ý thức về kiểu lõa lồ, phô trương thân thể là điều không hay, cảm thấy áy ngại và xấu hổ trước ánh nhìn của người khác, con người bắt đầu tìm cách che thân. Các phương tiện ứng dụng trong cuộc sống cũng dần được nâng cấp. Từng phát minh lần lượt được đưa vào thực tiễn. Bước tiến của nhân loại bắt đầu từ sự sáng tạo, khéo léo và một tinh thần nhiệt huyết.

Ai cũng mơ ước tương lai sáng đẹp hơn thực tại và ai cũng hiểu rằng muốn ăn ngon, mặc đẹp và thỏa mãn được những nhu cầu khác thì tự thân mình phải gắng sức mà đi. Sẽ không thể nào có chuyện con người yên lạng ngồi đó rồi Thượng đế hay thần linh sẽ ban cho điều mẫu nhiệm để cơn mơ nào cũng được viên thành.

Vũ trụ này quá bao la, mà con người lại vô cùng bé nhỏ, nếu ta không chịu khó rời khỏi nơi mình đang đứng thì làm sao có thể đến được những vùng đất xa hơn. Mặt khác, với một số bản năng chưa được rèn nắn, một số quan niệm sai lầm hay tâm tính không lành kết hợp với nghiệp của chúng sinh, con người ta có thể tương tàn, sát hại hay dùng nhiều cách làm tổn thương lẫn nhau. Nhu cầu giáo dục từ đó sinh ra.

Giáo dục là nền tảng trọng yếu để rèn nắn con người và con người được giáo dục sẽ xây dựng trái đất. Nếu con người học và hành những điều tốt đẹp thì xã hội này như một thiên đường. Ngược lại, khi tư tưởng ấu trĩ, băng hoại, thấp hèn tiêm nhiễm vào tâm hồn nhân loại, sẽ không khác gì những độc tố, những vi khuẩn

Hạ Giao

nguy hiểm xâm nhập vào thân thể giết chết hàng bao sinh mạng con người.

Nhìn vào bề mặt thế giới, chúng ta thấy được sự vận hành theo những tiến trình vượt bậc. Con người đủ khả năng, nghị lực và sự vững chãi để không lùi bước trước mọi gian nan, biết tích góp và giữ gìn các văn hóa, những tinh hoa, từng nền tảng mà cha ông đã để lại. Dựa vào tiềm năng, sáng kiến và điều kiện thực nghiệm để bổ sung phần thiếu, điều chỉnh cái sai, học hỏi ưu điểm của các bậc tiền nhân. Bằng sự kết hợp tinh khéo như thế, chúng ta đã và đang làm nên một hành tinh tươi đẹp.

Các nhu cầu tăng tiến theo từng cấp độ. Mọi khía cạnh trong đời sống đều được chuyển hóa và luôn luôn có xu hướng như vậy. Ước mơ dẫn đường cho

tham vọng dần xuất hiện trong mỗi con người theo từng hoàn cảnh. Những yếu tố trọng điểm thường hay có mặt trong giấc mơ của chúng ta như sự giàu có về vật chất, tìm được học vị cao, nắm địa vị và quyền uy lớn, tiếng thơm lan truyền, bệnh tật hay tai họa không đến, gia đình yên ấm, con cái hiền ngoan... Thế gian ta đang sống có hàng vạn thứ để ta mơ tưởng, khát khao. Ta xem đó là những giá trị rất cần cho cuộc đời và lấy đó làm giá trị bản thân.

Xuyên suốt kiếp người là cả hành trình kiếm tìm những nhân tố mà ta cho rằng chúng là con thuyền đưa ta đến với bến bờ hạnh phúc. Hành trình đó bắt đầu từ khi ta đủ nhân duyên để hiện hữu trong đời. Ngay lúc tách đứa con rời khỏi cơ thể mẹ, nó đã khóc lên vì đau đớn, vì thiếu hơi ấm, thiếu thức ăn. Và tiếp sau đó là một

Hạ Giao

chuỗi dài mong cầu đủ thứ, cũng như tâm trạng lo sợ, chán buồn khi những thứ mà ta muốn ở rất xa ta hoặc nó mong manh chợt đến, chợt đi.

Vậy đó, mấy mươi năm làm người ta mê mãi bước tới với hàng bao khát vọng. Sống với những tìm cầu tư lợi, bản chất luôn tiềm ẩn sự khổ đau. Người biết hay không biết điều đó cũng đều chung nhau đi qua năm tháng cuộc đời, khi thịnh lúc suy, trầm luân khó tránh.

Người hiểu lẽ thật nếu chưa đủ phước duyên và đức hạnh vẫn bị chi phối bởi các ngã chấp và còn bị ái luyến buộc ràng nên tự cảm thông cho mình và hẹn ngày mai mình sẽ sống khác đi. Nhưng ngày mai biết có còn cơ hội, hoặc mình có còn cơ hội để đến được ngày mai? Kẻ vô trí thấy việc cung phụng cho thân là quan



trọng. Nỗ lực hết mình, thậm chí cả tranh giành, cướp đoạt, làm tổn hại người khác để thỏa nguyện tâm ý bản thân. Họ để những độc tố của tham, sân, si có điều kiện phát triển như một hạt giống được ươm mầm và chăm sóc kỹ lưỡng.

Mọi bước đi lên luôn có nền tảng từ ý chí, quyết tâm học hỏi và thực hành dưới sự nâng đỡ và tương hỗ của nhiều đối tượng. Xã hội với nhiều ngành nghề, nhiều thành phần đã tác động, hỗ trợ lẫn nhau thiết lập nên những quần thể sinh động và thăng tiến. Trong cái chung đó, mỗi cá thể độc lập với nghiệp của mình. Độc lập về những nghĩ suy, mong muốn và hành động để chính mình dựng nên số phận cho mình.

Ai cũng muốn mình, gia đình mình cũng như những người thân yêu của mình

Hạ Giao

được bình an, hạnh phúc. Hạnh phúc mà chúng ta mơ vươn tới đó là có cuộc sống no đủ, có danh vị, quyền lực và nhiều thứ khác nữa. Và để đạt được những mong ước đó là cả chặng đường rất đổi gian nan. Đó là chưa nói đến nhiều người dẫu có cố gắng mấy cũng vẫn không thể đạt được thành quả nào và không bao giờ bước vào được đất lành cho cây hi vọng đơm hoa kết trái để ước mơ biến thành hiện thực. Lại có một số khác, niềm vui thoáng đến rồi chợt đi.

Chúng ta hay cho rằng, những điều gì đó cần cho nhân loại, ảnh hưởng đến cái chung của xã hội và ta đã may mắn có được chúng cao trội hơn người khác như vậy là tốt đẹp, là hạnh phúc nên chúng ta luôn khao khát đi tìm. Chúng ta cần tiền để dưỡng nuôi cơ thể và trang trải cuộc

sống. Cần sức khỏe để làm việc và học tập. Cần tri thức để hiểu biết và ứng dụng. Xa hơn nữa, ta cần địa vị, cần quyền lực, cần danh tiếng vì đây là những thứ khiến cho nhiều người nể trọng, quy phục ta. Và nếu có tất cả mọi nhu cầu đó nhưng ta sống đơn độc, không được sự đồng thuận, cũng như tình cảm của người xung quanh ta, ta sẽ rất khổ đau. Cho nên, ta cần lắm tình yêu thương và sự đáp trả ân tình của những người mà ta thương mến.

Khi nắm giữ được những giá trị ấy trong tay mình, cuộc đời ta trở nên sáng giá. Vì ta có được cái mà nhiều người không có được. Ở vào vị trí ít ai đạt được và đa số người phải thèm muốn, phải kính trọng, ca ngợi và vâng phục, tạo cho ta một cảm giác vui thích, sung sướng đến tột cùng.

Hạ Giao

Chúng ta thấy, để có được cảm giác này, từ rất xa xưa con người ta vì tranh quyền đoạt lợi đã sẵn sàng chà đạp và sát hại lẫn nhau, dù cho người ấy thân gần nhất với mình. Hiện tượng đó sẽ không dừng lại cho đến muôn mãi về sau, bởi lẽ sức hút của danh lợi, quyền uy mạnh đến nỗi khiến rất nhiều người bán rẻ cả lương tâm của một con người.

Khi có được những thứ ấy, ta thấy cuộc đời này đẹp, cái gì xung quanh mình dù xa, dù gần đều đẹp. Ta thấy hạnh phúc với đời sống và muốn được sống vô tận. Chìm sâu vào trong đó ta sẽ ngu ngơ, mù mờ nên không nhận chân được một sự thật là ta đang ngủ say giữa cơn mơ và lúc tỉnh giấc tất cả đều tan biến, nó chẳng thể xuất hiện trong thực tế cuộc sống.

Nhìn những bông hoa giả, một bức

tranh, cuốn sách, bộ phim hay dung mạo của một con người... ta thấy đẹp. Cái đẹp đó để lại ấn tượng sâu vì nó đưa ta thoát ra ngoài ý niệm không thật. Sẽ có những vẻ đẹp mà ta đánh giá bằng cách công nhận sự tinh xảo, khéo léo của tài năng và nghệ thuật. Có nghĩa ta thừa nhận nó đẹp nhưng vẫn thấy rõ sự giả tạo của vật chất, hiện tượng đó.

Cái đẹp mà giống như thật là cái đẹp dễ đi vào lòng người, ở lại rất lâu trong tâm thức con người. Như một phụ nữ xinh đẹp nhờ công nghệ giải phẫu thẩm mỹ. Nhưng trông cô ấy không có một dấu hiệu nào cho thấy cô được dáng vẻ như vậy là do sự can thiệp của phẫu thuật. Ta nói người phụ nữ này đẹp như thật. Hay một họa ảnh sinh động, có hồn như phong cảnh ngoài đời thực. Ta nói tranh vẽ này đẹp như thật.

Hạ Giao

Chúng ta không phủ nhận những biệt tài, những kỹ xảo, kết hợp với tầm nhìn và sáng tạo của người làm ra sản phẩm mà khi đập vào mắt chúng ta thấy nó rất hoàn hảo. Chính điều đó góp phần không nhỏ vào một số khía cạnh về vật chất lẫn tinh thần làm cho thế giới này thay đổi. Cái đẹp mà giống như thật được xem là một đỉnh cao của nghệ thuật. Vậy thì, sự vật, hiện tượng gốc lại càng đẹp biết bao nhiêu!

Mọi sự vật, hiện tượng, đều không thật. Tất cả vốn do duyên hợp mà sinh, không có cái gì độc lập tạo thành thể trạng hiện hữu. Không riêng gì vạn vật, mà ngay cả thân thể và tâm thức của chúng ta có được cũng do duyên hợp. Thế nhưng, chúng ta thường mắc phải một sai lầm là luôn chấp ngã.

Dưới con mắt của kẻ phàm phu, ta thấy thân này thật, tâm này thật, mọi biểu cảm trong cuộc sống đều thật. Vì cho mọi thứ đều thật, nên phải bôn ba tìm sự giàu sang để có nhà lớn, xe sang, để tiền bạc đầy túi muốn chi dùng việc gì tùy thích. Hay phải đấu đá, giành giật nhau để được đứng cao, ngồi êm hơn người khác... Thật lắm thứ trên đời khiến vô vàn con người mộng mơ vươn tới.

Chúng ta lại quên thêm một điều nữa là cái chết không chờ, không hẹn bất cứ ai. Ta ra đi, vội vàng bỏ lại mọi thứ đã một đời nhọc nhằn, cực công hái lượm, thu gom. Phía sau cái chết hầu hết chúng sinh trong cõi siêu hình đều đau khổ dù rằng khi còn sống ta giàu, ta nắm quyền hành lớn, ta xinh đẹp, ta được nhiều người ngưỡng mộ, yêu thương. Chỉ có một số ít chúng sinh trong cõi đó được no đủ, được

Hạ Giao

uy lực, được thương quý và sớm siêu sinh về cõi an lành. Vì lúc sống dù trong hoàn cảnh nào họ cũng san sẻ cho người khác những gì mình có. Họ biết đem hết lòng mình ra để đối đãi tử tế với người lạ cũng như người quen. Nếu có địa vị lớn, họ cũng không ý quyền cậy thế, cũng không tham lam vơ vét mà sống rất khiêm cung và viên tròn trách nhiệm. Qua đó, cho chúng ta thấy được điều gì?

Thứ nhất, đời sống vô thường đừng chấp trước mọi thứ, vì mọi thứ vốn theo duyên sẽ đến sẽ đi theo nhân quả công bằng. Và cái chết cũng vô thường như thế. Sau khi chết ta không thể mang theo những tài sản quý giá mà lúc sinh thời ta đã gây dựng.

Thứ hai, thân mạng này còn không thật thì làm sao danh vị, quyền lực, bạc



tiên... là thật, mà ta lại đeo đuổi, bám víu chúng?

Thứ ba, mơ ước trong ai cũng ấp đầy và lên đến đỉnh cao, sự cố gắng có thể cũng như nhau thế, nhưng tại sao họ có những đích đến, những kết cuộc khác nhau? Điều đó nhắc nhở ta, chúng sinh theo nghiệp mà hiện bày số phận. Ta nên siêng năng tu phước để giải bớt nghiệp xấu và có được quả lành ở mai sau.

Thứ tư, mọi tài sản về vật chất, sắc đẹp, sự thông minh, danh thơm, chức sắc... đều có thể cần thiết cho đời người và cũng có thể đem đến lợi ích cho cộng đồng, giúp xã hội tiến triển nhưng nó chỉ là những thứ tài sản ảo. Tài sản thật chính là nguồn phước. Chỉ có phước mới có thể giúp một chúng sinh thoát được những cảnh đời khốn khổ.

## Hạ Giao

Ai cũng ưa thích cái đẹp. Nó luôn tạo ra sức hấp dẫn đôi mắt, chi phối tình cảm. Tuy nhiên, mỗi vẻ đẹp đều có một giá trị khác nhau. Có cái đẹp thuộc về tạo hóa của thiên nhiên, của đất trời. Có cái đẹp do con người hư tạo. Có nét đẹp với hình thức, có vẻ đẹp từ trong bản chất tâm hồn... Vì không ưa cái xấu, điều sai hay những gì thấp kém, thua thiệt nên ta chấp nhận đánh đổi nhiều thứ trong đời để cuộc đời đó ta với tay đến được những điều mà ta cho là đẹp vì nó làm vui mắt và vừa lòng ta. Nhưng, có những lúc ta đánh giá sai vì căn cứ trên quan niệm không đúng.

Có cái đẹp nào hoàn hảo bằng cái đẹp nội tâm. Một tâm hồn đẹp sẽ đưa đến những ý nghĩ chân chính, lời nói thuận hòa và hành động tốt. Con người như vậy

*Đẹp như thật*

dễ dàng gặt hái được thành công và chính thành quả đó họ sử dụng để phục vụ cho xã hội.

Rất nhiều người trong chúng ta cũng đang nhọc nhằn kiếm tìm cái đẹp, nhưng lại chú trọng tô vẽ sự hào nhoáng bên ngoài mà quên đi cái gốc bên trong. Lại nữa, chúng ta muốn cái đẹp chỉ dành riêng cho mình. Nào ngờ, nó không thật, nên không giữ được lâu và cũng không để lại được ấn tượng nơi người khác.

Thế gian có vô vàn cái đẹp, thiếu đi cái đẹp cuộc đời này sẽ hoang hóa, cằn khô và chúng sinh không tiếp xúc được với những giá trị chân, thiện, mỹ để cảm nhận và chuyển hóa tâm hồn mình. Nhưng nếu, trí không sáng, chúng ta sẽ dễ có quan niệm sai lầm để rồi thường bám chặt vào những điều giả tạm. Đời người

Hạ Giao

ngăn ngủi, không kịp chuẩn bị phước lành để làm hành trang mang theo, ta sẽ mất phương hướng lúc buông bỏ sự sống này, như vậy có đáng tiếc lắm không?...



## Mục lục

1. Quan niệm về cái đẹp .....5
2. Những giá trị thật ..... 19





# ĐẸP NHƯ THẬT HẠ GIAO

## NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội.

ĐT: (04).37822845

Fax: (04).37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

### Chịu trách nhiệm xuất bản:

**Giám đốc - Tổng biên tập: Nguyễn Công Oánh**

**Biên Tập: Lê Hồng Sơn - Nguyễn Thị Thanh Thủy**

**Bìa & Trình Bày: Đông Thịnh**

Thực hiện liên kết: **Hạ Giao**

---

In lần thứ nhất, số lượng: 1.000 cuốn, khổ 12x18cm.

Tại: **Công ty Cổ phần In Khuyến học phía Nam.**

Nhà Máy In: Lô B5-8, đường D4, KCN Tân Phú Trung, Củ Chi, Tp. HCM

XNĐKXB số: 1397-2016/CXBIPH/03-88/TG.

QĐXB số: 392/QĐ-NXB TG ngày 22/06/2016.

ISBN: 978-604-61-3679-8.

In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2016.

